

Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden (deel 63)

Rabbijnse Verordeningen

17 Mei 2024

De volgende tekst is een bericht van Corner Fringe Ministries dat werd gepresenteerd door Daniel Joseph. De originele presentatie is te bekijken op:

<https://www.cornerfringe.com/media/fqbn7b9/part-63-rabbinical-enactments>

*Delen van dit document zijn bewerkt uit de videoboodschap om een uitgebreid, geschreven document beter te presenteren. Er is speciale aandacht besteed aan het behoud van de oorspronkelijke context, maar dit document is niet woordelijk. Bijbelverzen staan in de rode tekst met andere citaten in blauw. Daarom wordt aanbevolen om dit document in kleur af te drukken. De Hebreeuwse woorden worden over het algemeen vergezeld van het getranslitereerde, Engelse woord. In de meeste gevallen moet het Hebreeuws van rechts naar links worden gelezen.

Welkom terug allemaal bij aflevering 63 van onze serie *Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden*.

Vandaag gaan we ons verdiepen in Markus 7 en we zullen kijken naar die woorden die Jezus zo vaak wordt toegeschreven wanneer het gaat om de discussie over voedselwetten. Mensen zeggen vaak dat Jezus al het voedsel reinigde. Dat is een zeer traditionele, veel voorkomende opvatting, en dus leeft vandaag de dag het idee dat het eten van varkensvlees prima is. Het eten van onrein voedsel zou op zich niets mis mee zijn, omdat Jezus het heeft gereinigd. Gezien het feit dat we kijken naar Handelingen 15:20, en het eerste dat aan de heidenen wordt gebracht voedselwetten zijn, moeten we dit grondig bestuderen om precies te zien wat Jezus zei, wat de context is en wat de boodschap is die wordt overgebracht.

Voordat we hiermee beginnen, wil ik eerst aangeven dat wanneer u dit onderwerp betreedt, het belangrijk is dat we heel voorzichtig zijn. Een beetje geschiedenis over mij: ik ben opgegroeid in een zeer goed christelijk gezin. Ik heb een achtergrond bij de Assemblies of God. Ik hield van mijn kerk en ik zal u vertellen dat ik op een zeer echte manier Jezus vond, en Hij was heel reëel voor mij. Hij heeft Zich aan mij bekendgemaakt. Ik ben zelfs genezen in mijn leven, terwijl ik er niet om vroeg. Ik bad niet voor genezing. Ik knielde neer en riep uit naar Jezus. Ik wilde Hem, ik wist dat ik Hem nodig had, en ik wist dat ik vergeving nodig had. Het was een prachtig moment van berouw.

Op dat moment, als jonge tiener destijds, toen ik deze geweldige ervaring met God had, werd ik genezen. Het was een fysieke genezing en het was fysiek zichtbaar. Het ging niet om iets als: mijn arm deed pijn en nu doet hij geen pijn meer. Daar hebben we het niet over. Ik heb het over een radicale zalving van de Heilige Geest, door de naam van Jezus, waarbij de kracht van God bewoog en dit letterlijk zichtbaar was. Het verschil voor en na.

Aangezien ik zulke ervaringen met de HEER had, en deze gebeurden door geloof en door nederigheid en door de genade van God die eenvoudigweg mij tegemoet kwam, ging ik daar na jaren verder mee, terwijl ik at wat de Bijbel onrein voedsel zou noemen. Maar toch kan ik u vertellen dat Jezus bij mij was. Het is een getuigenis van Zijn genade. Het is een getuigenis van Zijn trouw, want eerlijk gezegd, ik wist het niet. Ik wist niets over de voedselwetten. Ik wist niet eens dat het eerste wat aan de heidenen werd opgelegd iets met voedsel te maken had.

Dus, er is een aspect waar ik nu over spreek. U kunt een Christen zijn die eigenlijk niets weet van de Wet, of het Oude Testament, of de spijswetten. Dat betekent niet dat u niet gered bent. Dat betekent niet dat u geen authentieke relatie met Jezus hebt. Er is onwetendheid, en God is barmhartig tegenover onwetendheid. Er is een Schrifttekst die zegt —

Jakobus 4:17 – ¹⁷ **Wie dan weet goed te doen, en het niet doet, voor hem is het zonde.** (nadruk toegevoegd).

Wel, wat te zeggen van de Christenen die het gewoon niet weten, maar oprecht, met heel hun hart, Jezus willen dienen? Hebben zij gelijk? Staan zij in een goede relatie met Jezus? Absoluut. Daarover bestaat geen discussie. Ik heb zelf de barmhartigheid en genade van God ervaren.

Het is interessant, ik ga door de serie heen en leer dingen zoals waar we het nu over hebben, de voedselwetten. En ik kan getuigen, niet alleen van mijn onwetendheid, van wat ik gewoon niet wist, maar ik kan getuigen van Zijn goedheid, van Zijn trouw, en van Zijn genade. In mijn reis, waarbij ik de HEER met heel mijn hart zoek, brengt Hij dingen tot ons verstand. Dingen die iets voor Hem betekenen, dingen die iets voor ons zouden moeten betekenen, en er vindt heiliging plaats. Bovendien, laten we niet vergeten, de vijand bevindt zich in de schaduw en probeert voortdurend de goedheid, de genade, de trouw en de waarheid van God te verdraaien, om ons ertoe te brengen wetteloos en onheilig te handelen tot zijn voordeel. We zijn als Christenen niet geroepen om onwetend te zijn. We zijn geroepen om trouw te zijn. We zijn geroepen om eerst het Koninkrijk van God te zoeken.

Dat gezegd hebbende, wil ik ingaan op het evangelie van Markus, hoofdstuk 7. We beginnen bij vers 1. Dit is wat we lezen —

Markus 7:1-2 ¹ **En bij Hem verzamelden zich de Farizeeën en sommigen van de schriftgeleerden, die uit Jeruzalem gekomen waren.** ² **En toen zij zagen dat sommigen van Zijn discipelen met onreine, dat is met ongewassen handen brood aten, berispten zij hen** (nadruk toegevoegd).

Er zijn nu twee factoren die we hier moeten overwegen en die het geheel van deze passage zullen bepalen en alles in context zullen plaatsen. Ten eerste, de aanklacht – wat is de aanklacht? En ten tweede, wat is de basis voor die aanklacht? Met andere woorden, welke wet? Op basis van welke wet worden de discipelen aangeklaagd? Laten we dus punt #1 behandelen, de aanklacht. Wat is de aanklacht? De aanklacht is niet dat de discipelen van Jezus

onreine voedingsmiddelen eten, of het nu kameel of varken is, of calamari of wat dan ook. Dat is niet de aanklacht. De discipelen eten brood. De aanklacht is dat zij brood eten met ongewassen handen, goed? U moet dus de context van de hele passage begrijpen. Dat is de context. Dat is de aanklacht. Vervolgens gaan we verder en lezen dit —

Markus 7:3 – ³ **Want de Farizeeën en alle Joden eten niet, als zij niet eerst grondig de handen gewassen hebben,** – luister goed – **omdat zij zich houden aan de overlevering van de ouden** (nadruk toegevoegd).

Dus, wat is de basis van de aanklacht? Juridisch gezien, waar komt dit vandaan? Komt het uit de Wet van Mozes? Nee, het komt niet uit de Wet van Mozes. De aanklacht is gebaseerd op het juridische gebied van de traditie van de oudsten. Dit is de context van deze hele situatie. Dit is wat we moeten waarderen en begrijpen.

En tot op de dag van vandaag hebben we wat bekend staat als de Talmoed. De Talmoed is de uitdrukking van het orthodoxe jodendom, en het bevat wat bekend staat als *takkanot* (תקנות). Dit zijn door mensen gemaakte rabbinale verordeningen. Deze wetten waarmee Joden, orthodoxe Joden, hun leven moeten leiden om religieus te leven. Dit is hun visie. Dit is hun interpretatie van hoe religieuze Joden zouden moeten leven. Dit gaat helemaal terug tot de tijd van Jezus.

Ze namen het handen wassen voor het eten van brood zo serieus dat ik deze overtreding in context wil plaatsen. Het was zo'n ernstige overtreding dat je zou worden uitgesloten van de gemeenschap. Dat is de mentaliteit.

Laat mij u meenemen in de Talmoedische commentaren. Dit komt tot ons uit Everyman's Talmud. We lezen het volgende —

Everyman's Talmmoed – Hoofdstuk 8 – **Wie brood eet zonder eerst zijn handen te wassen, is alsof hij heeft gezondigd met een hoer. Wie het wassen van zijn handen veracht, zal uit de wereld worden uitgeroeid. Wie brood eet zonder zijn handen schoon te maken, is alsof hij onrein brood eet.** (Nadruk toegevoegd). Dit komt uit de Traktaat Sotah 4b.

Kijk hoe ernstig een overtreding dit is. Dit is waarom ze verbaasd zijn. Ze kijken naar de discipelen van Jezus. Hoe durven ze dit te doen? Dit was zo beledigend dat in een religieuze orthodox joodse gedachte, die persoon verbannen zou moeten worden. Je bederft jezelf volledig. Je houdt je niet aan de traditie van de ouderen.

Talmoed, Mishna Sanhedrin 11:3 – **Er geldt een strengere regel voor de leer van de schriftgeleerden dan voor de leer van de Torah** (Nadruk toegevoegd).

En dat, vrienden, is precies de situatie. Dit is geen debat over of de discipelen onrein varken aten. Dit is geen debat over de legitimiteit van de Wet van Mozes. Nee, dit is een aanklacht die

uitsluitend gebaseerd is op het juridische terrein van door mensen gemaakte geboden, tradities van mensen.

Blijf op de hoogte, we nemen het hier weer op in onze volgende aflevering. Moge de HEER je zegenen en bewaren.